

tisk. nov.). Účelem zákona je proto postihnouti pod pohružkou trestní sankce přečinu každého dovoze a z důvodu udržení pořádku ve věcech tiskových znemožniti takto jakékoli vnikání cizozemských tiskopisů na území Čsl. republiky, pokud pro jejich státu nepřátelskou tendenci a způsoblost buditi city čsl. státu nepříznivé bylo státní správou shledáno potřebným zakázati jejich dovoz.

Zákon nestihá, jak myslí stěžovatel, jen dopravu cizozemských tiskopisů provozovanou po živnostenskou; stihá dopravu vůbec, jak vyplývá z jasně jeho textace v § 10 odst. 3 a v § 18 odst. 3. Pro živnostenského rozšiřovatele, kteréhožto termínu je použito speciálně v § 18 odst. 2 čís. 3 zák., je trestnost činu zvýšena ještě dalším trestem ztráty živnostenského oprávnění; tím míní zde zákon zřejmě pouze zvláštní živnostenské oprávnění k dovozu, dopravě a rozšiřování tiskopisů a nikoli živnost v nejširším slova smyslu a jsou proto zcela zbytečné veškeré úvahy zmáteční stížnosti, které se vztahují k této otázce, napadeným rozsudkem vůbec ani neřešené. Uvedený přísnější výklad zákona, odpovídající plně jeho duchu i literě, má oporu zejména i ve zprávě ústavně-právního výboru poslanecké sněmovny N. S. R. Č. 1933 č. tisku 2282, že podnětem k této jen prozatímní novelisaci tiskového zákona byly okolnosti související »s nynější vnitropolitickou i zahraniční situací státu«. Stěžovatel se nemůže dovolávati ani beztrestnosti z důvodu, že není povinen znáti obsah vyhlášek Úředního listu, a že o zákazu tom nevěděl. V souzeném případě jde o přestoupení zákazu, takže přichází v úvahu ustanovení § 238 tr. zák., podle něhož k tomu, aby čin byl vinníku přičítán jako přečin nebo přestupek, stačí nedbalost, a tato je již dána, neznal-li nebo neseznámil-li se vinník s předpisem ať všeobecným nebo zvláštním v úvahu přicházejícím. Bylo proto zmáteční stížnost zamítnouti.

Čís. 5195.

Ke skutkové podstatě zločinu podle § 2 al. 1 a 2 zák. na ochr. rep. stačí spolčení se s kýmkoliv nebo styk s činitelem v zákoně uvedeném, jakmile k nim došlo k účelu v tomto paragrafu vytčenému.

Nezáleží na tom, jak se v rámci a na podkladě spolčení nebo styku vyvíjí a uplatňuje další pachatelova činnost přípravná.

Pro subjektivní stránku se vyžaduje u pachatele vlastní záměr úkladný, k jehož uskutečnění vešel pachatel ve spolčení nebo ve styk zákonem požadovaného způsobu.

(Rozh. ze dne 23. ledna 1935, Zm I 362/34.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací po ústním líčení zamítl zmáteční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského soudu v Mostě ze dne 16. února 1934, jímž byl obžalovaný A. S., byv obžalován pro zločin přípravy úkladů podle § 2 al. 2 zák. na ochranu republiky, uznán vinným jen přečinem sdružování státu nepřátelského podle § 17 č. 1 odst. 2 cit. zák.

D ů v o d y :

Zmateční stížnost napadá zřejmě jen posouzení té činnosti obžalovaného, kterou zjistil nalézací soud pro dobu jeho služby u t. zv. Stammwache v O. Namítá, že je nerozhodno, jakou činnost tam obžalovaný vyvíjel, zda konal toliko podřadnou službu kuchyňskou či byl-li také jinak u t. zv. Stammwache činným. Tento právní náhled stěžovatelův je správný potud, že pro skutkovou podstatu zločinu podle § 2 al. 1 a 2 zák. na ochr. rep. je ráz služby konané jednotlivým pachatelem v rámci jeho spolčení anebo styku s činiteli v zákoně uvedenými, po případě jen vhodným důkazním momentem pro posouzení zákonných náležitostí uvedeného zločinu, není však jeho skutkovým znakem, by šlo o službu význačnější, anebo právě u jednotlivce o službu určitého charakteru, zejména vojenskou; vždyť k založení skutkové podstaty tohoto zločinu stačí u jednotlivce již právě spolčení se s kýmkoli nebo styk s činitelem v zákoně uvedeným, jakmile k nim došlo k účelu v tomto § vytčenému, a nezáleží pak již pro uvedený způsob zločinu na tom, jak se v rámci a na podkladě spolčení nebo styku vyvíjí a uplatňuje další pachatelova činnost přípravná.

K objektivnímu posouzení, zda se spolčením nebo stykem podle § 2 zák. na ochr. rep. přibližuje možnost zamýšleného výsledku a ohrožuje tím bezpečnost státu, stačí posouzení charakteru celého spolčení, jeho cílů a prostředků k jejich dosažení, případně posouzení povahy činitele, s nímž došlo ku styku pachatelovu. Pokud tudíž zmateční stížnost má na zřeteli tuto objektivní stránku zločinu podle § 2 cit. zák., je v podstatě uvedené námítky oprávněna; pro posouzení tohoto trestného případu nemůže však přes to míti úspěch, neboť se omezuje právě jen na tuto objektivní stránku zločinu a nesprávně zcela všeobecně tvrdí, že při posouzení a subsumpci trestného skutku rozhodují pouze cíle a účel protistátní organizace, její prostředky, jakými, a způsob, jakým tato organizace chce svých cílů, namířených proti celistvosti republiky dosíci, t. j. v souzeném případě způsobem násilným a násilnými prostředky. Tento názor však pro subjektivní stránku správný není, neboť zákon vyžaduje u p a c h a t e l e vlastní záměr úkladný, k jehož uskutečnění vešel pachatel ve spolčení nebo ve styk zákonem požadovaného způsobu; této subjektivní stránky trestného činu obžalovaného se však zmateční stížnost ani slovem nedotkla, spokojivši se v tom směru zjištěním nalézacího soudu, jenž obžalovanému neuvěřil, že by nevěděl o tajných cílech SA. a SS., namířených proti Československé republice. Toto zjištění pouhého vědomí, a to dokonce cílů jen tajných a nikoli též úkladných, nemůže býti dostatečným základem pro dovodění úkladného záměru obžalovaného, zejména když tento ani nesloužil přímo v SA. a SS., ale pouze u t. zv. Stammwache, o níž rozsudek jen zjišťuje, že měla za úkol podporovati oddíl SA., neuvádí však, zda též v jeho úkladných snahách; rozsudek naopak uvedl podle sdělení pražského policejního ředitelství, že o účelu a cíli Stammwache není dosud spolehlivých zpráv. Povaha Stammwache jako pouhého pomocného oddílu SA. měla zřejmě význačný vliv na posouzení viny obžalovaného ve směru subjektivním, jsouc v konečných úvahách nalézacího soudu zvláště zdůraz-

něna; zmateční stížnost však ani proti tomu nic konkrétního neuvedla, co by se o úkladnické povaze Stammwache podávalo buď ze spisů nebo z obecné známosti.

Zmateční stížnost, žádající přímo rozhodnutí ve věci, ač k němu potřebné složky subjektivní skutkové podstaty zločinu podle § 2 odst. 1 nebo 2 zák. na ochr. rep. nedovodila, nemohla tudíž se zřetelem na uvedený skutkový podklad, pokud jde o »Stammwache«, míti úspěch ani potud, že by byla v novém řízení skutková zjištění vhodně doplněna na základě správného pojetí objektivní skutkové podstaty uvedeného zločinu, jak byl výše vytčen, i ve směru subjektivním.

Čís. 5196.

Ide len o jeden zločin pokračujúcej krádeže, odcudzil-li pachateľ tejže osobe vždy týmže spôsobom viac ráz z uzamknutého kuфра peniaze.

(Rozh. zo dňa 23. januára 1935, Zm III 441/34.)

Najvyšší súd v trestnej veci proti J. A., obžalovanému zo zločinu krádeže, na základe verejného pojednávania o zmätočnej sťažnosti obžalovaného vyniesol rozsudok, ktorým zmätočnú sťažnosť odmietol, avšak z dôvodu zmätočnosti, uvedeného v § 385, č. 1 b) tr. p. zrušil z moci úradnej rozsudky súdov nižších stolíc, nakoľko činy obžalovaného J. A. boli kvalifikované ako dvojnásobný zločin krádeže podľa §§ 333 a 336, č. 4 tr. z., a činy obžalovaného kvalifikoval ako pokračovací zločin krádeže podľa §§ 333 a 336, č. 4 tr. z.

Z d ô v o d o v:

Pri preskúmaní veci z povinnosti úradnej shľadal však najvyšší súd, že súdy nižších stolíc uznaly obžalovaného J. A. vinným dvojnásobným zločinom krádeže protiviacim sa § 333 tr. z. a kvalifikovaným podľa § 336, č. 4 tr. z., spáchaným tak, že v dňoch medzi 20. a 27. februárom 1933 odňal z držby a bez privolenia J. C-ovej z uzamknutého kuфра, ktorý otvoril nepravým kľúčom, 100 Kč a druhý raz 250 Kč. Z tohoto skutkového stavu je patrné, že obžalovaný obidve krádeže na škodu tejže poškodenej spáchal rovnakým spôsobom a že bol vedený jedným rozhodnutím a úmyslom. Následkom tejto jednotnosti úmyslu a porušeného právneho statku tvoria činy obžalovaného jeden celok. Preto neľze činy obžalovaného kvalifikovať jako dvojnásobný zločin krádeže, ale za jeden zločin spáchaný pokračovacím spôsobom. Je tu tedy dôvod zmätočnosti uvedený v § 385, č. 1 b) tr. p., na ktorý podľa § 385, posl. odst. tr. p. treba hľadať z povinnosti úradnej, keďže bol na ujmu obžalovanému. Preto pokračoval najvyšší súd podľa § 33, odst. I. por. nov., zrušil z povinnosti úradnej rozsudky súdov nižších stolíc do výroku o kvalifikácii a vyslovil správnu kvalifikáciu.

Čís. 5197.

Plomba na poštovom pytli pre dopravu zásielok je »zabezpečovacím« a nie púhym kontrolným opatrením.